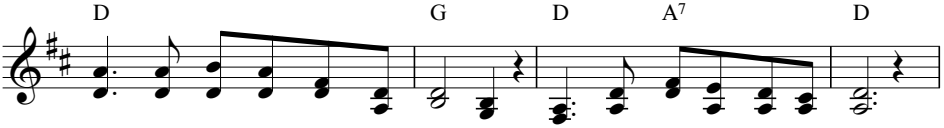
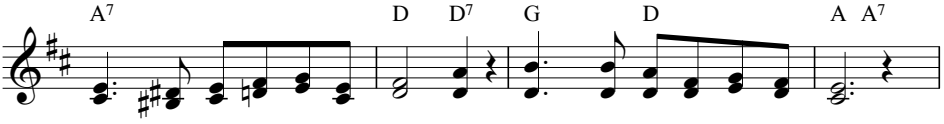
Ó, jak vzácne šťastie

1. Ó jak vzá-cne šťa - stie pre mňa, Je-žiš že je pria-teľ môj,
2. Keď sta - ro - sti a sú - že - nie tla-čia ma do - lu, tak viem,
3. Keď som ne - mo-cou zom - dle - ný, a - le - bo ťar-cha tla - čí,

prv a - ko som Ho znal, za mňa v o - beť vy-dal ži-vot Svoj.
že hneď spad-nú, keď v mo - dli - tbe Je - mu vše-tko roz-po - viem.
ísť sa mo - dliť som ve - de - ný, tak sa mi vždy u - ľah - čí.

Dal za mňa Svo-ju krv dra - hú, spa - se - nie mi vy - do - byl,
Veď ver-nej-šie - ho pria - te - ľa v ce - lom sve-te ne-náj - dem.
Je - žiš je je - di - ný, kto - rý mô - že vo tme sve-tlo dať

do srd - ca dal ná - dej bla - hú, po - koj v du-ši spô-so - bil.
Pán Je - žiš zná mo - je mdlo - by, k Ne - mu rád sa pri - vi - niem.
a vše-tku ťar-chu zo srd - ca len On mô-že od - ní - mať.